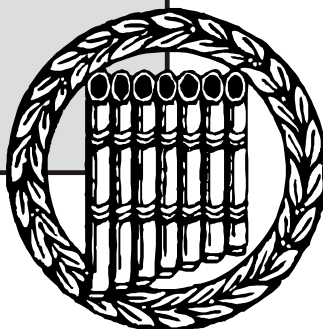

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

2

červen
2001

ročník 5

*

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Titulní obrázek L Rusek - Šaman

OBSAH

Kmenové zprávy

Před kmenovým sněmem
Ze skautského zahraničního tisku

Z klubů

- Ze Svojsíkova oddílu
- V Kostelci založili klub OS
- 104. klub OS Kolín
- 139. klub OS Tábor
- 68. klub OS Rokycany
- 151. klub OS Česká Lípa
- Kutnohorští oldskauti

Zamyšlení

Elita?

Tradice skautingu

Zavazující dar

Musíme „jít s dobou“ ?

Pár moudrých slov

Gramatika pro skauty (11)

Zpěvem k srdci (1)

Různé

Nezapomeneme

Z kolínského tisku

Lesní škola OS

Hymna ISGF

Sněmová příloha

Sněmování třetího kmene skončilo. Účastníci se vrátili domů, aby „vydali svá svědectví“. Najdou se tací, kteří jsou s výsledkem spokojeni, někteří projevili svou nespokojenost. Dosažené výsledky odpovídají roznožení sil ve kmenech. Ti, kteří chtějí něco vykonat si opět vyhrnou rukávy a pustí se do boje s každodenními problémy svého klubu, střediska, okresu či kraje. Obdobně jsou rozhodnuti členové náčelnictva. Nového, či staronového, posuďme sami. Obecně platí, že nemá-li být ztraceno dosažené, musí být zachována kontinuita. Nové přístupy, nová řešení mohou naopak přinést nové ruce a nové hlavy. Jaký je předpoklad pro zajištění obou podmínek. Tři členové náčelnictva jsou původní, tři zcela noví, zbylí tři měli možnost nějakou krátkou dobu ve starém náčelnictvu své způsoby práce vyzkoušet. Významný podíl úspěchu však mají v rukou krajští zpravodajové, ti rozhodují o úspěšnosti či neúspěšnosti rozhodnutí v praxi našeho kmene a nakonec i celého hnutí. Nestačí být jen spokojen, nebo nespokojen, chce to především ochotu přidat ruce k dílu.

KMENOVÉ ZPRÁVY

Výběr nejdůležitějších zestručněných zpráv

ZÁPIS 29. zasedání NOS konaného v Kroměříži 20. dubna 2001

Přítomni: sestry Jiřina Adéeová, Olga Hermanová, bratři Zdeněk Beránek, Miloš Gurecký, František Hron, Jaroslav Chládek, Zdeněk Kolečkář, Václav Kučera, Ivan Litomiský, Václav Ludvík, Julius Müller, Vladimír Obrátil, Luboš Pavlán, Ivo Slavíček, Vladimír Stöhr, Karel Vurm, Jiří Wolf, a Jiří Žáček. (18).
Hosté: Vladislav Jech za SPD (1).

Program ■ Schválení Dodatku ke Statutu kmene OS ■ Pokyny pro předání činovnické funkce ■ Návrh závěrečného prohlášení NOS ■ Návrh analýzy dvojčlenství ■ Zpráva zahraničního zpravodaje.

Usnesení 29-1 NOS souhlasí s materiálem týkajícím se změn návrhu Dodatku Statutu kmene OS čís.1/2001 a jeho předložením kmen. sněmu OS ke schválení. Přijato: 18-0-0

Usnesení 29-2 NOS předá materiál br. Obrátila novému náčelnictvu. Přijato: 14-0-1

Zpráva zahraničního zpravodaje

Bratr Vurm informoval o některých podmínkách účasti na 4. evropské konferenci ISGF v Budapešti, která proběhne ve dnech 20. -24. června 2001.

- Každá země má právo na účast 4 delegátů s hlasem rozhodujícím.
- Země, která do 15. května 2001 nezaplatí členské příspěvky (40 euro za osobu), nebude mít právo na konferenci volit.
- Do 15. května 2001 musí být viceprezidentovi Euroregionu ISGF oznámena jména delegátů národních delegací.

Poděkování. NOS děkuje všem činovníkům a členům kmene OS, kteří se účastnili přípravy a zajištění 5. kmenového sněmu OS v Kroměříži.

ZÁPIS 1. zasedání NOS konaného v Kroměříži 21. dubna 2001

Přítomni: sestry Jiřina Adéeová, Božena Bogušová, Hana Kaprálková, bratři Miloš Gurecký, František Hron, Jaroslav Chládek, Jaroslav Janata, Vladislav Jech, Jiří Kalenda, Zdeněk Kolečkář, Miroslav Kubát, Miloslav Moravec, Julius Müller, Pavel Petřů, Josef Richter, Ivo Slavíček, Vladimír Stöhr (17), Jiří Žáček (částečně).

Program ■ Jmenování zpravodajů ■ Stanovení příštího zasedání ■ Určení delegátů na Konferenci v Budapešti 19. až 24. 6. 2001.

Návrh: NOS schválilo návrh účasti na Evropskou konferenci ISGF. Oficiální delegaci tvoří sestry Skácelová a Wolfová, bratři Slavíček (vedoucí delegace) a Jech (zástupce). Vedením doprovodné skupiny byli pověřeni bratři Kolečkář a Wolf. Dalšími členy doprovodné skupiny jsou sestry Adéeová, Kaprálková, Slavíčková a bratři Gurecký, Mašek a Titz.

ZÁPIS 2. zasedání NOS konaného v Hrachově 4. až 6. května 2001

Přítomni: sestry Jiřina Adéeová, Hana Jančíková, bratři Miloš Gurecký Jaroslav Chládek, Jaroslav Janata, Vladislav Jech, Jiří Kalenda, Zdeněk Kolečkář, Miroslav Kubát, Miloslav Moravec, Pavel Petřů, Bohumil Plchot, Josef Richter, Ivo Slavíček, Petr Vopálka, Jiří Žáček.

Omluveni: Božena Bogušová (zast. Vl. Köller), František Hron, Josef Kapras, Julius Müller (zast. P. Vopálka), Jiří Wolf (zast. B. Plchot).

Neúčast: bratři Porsch, J. Reška, Vl. Stöhr, F. Uksa.

Program

▪ Hodnocení sněmu ▪ Program nového náčelnictva ▪ Vyhodnocení LŠ OS 2000 ▪ Evropská konference ISGF Budapešť ▪ Pracovní řád ▪ Harmonogram akcí NOS ▪ Novela předpisu o skautských vyznamenání.

Usnesení 2-2 Skupina zpracuje programové závěry 5. sněmu. Ve svých závěrech bude respektovat usnesení sněmu, výsledky předsněmovní diskuse ke sněmu OS k valnému sněmu Junáka a výsledky rozpravy zasedání NOS. Přijato: 16-0-0

Bod -Evropská konference ISGF v Mad'arsku

Nos schválilo **návrh1-1** z 21. 4. 2001), sestavení delegace na Evropskou konferenci.

Usnesení 2-3 Kontaktovat ostatní zahraniční zpravodaje DK a ChK jako další účastníky. Přijato: 16-0-0

Usnesení 2-4 Pracovní řád byl ověřen jako použitelný. Řád bude reflektovat na nově vzniklé skutečnosti a případné doplňky budou projednány na příštím NOS. Přijato: 16-0-0

Bod Novela předpisu o skautských vyznamenáních

K bodu jednání byli přizváni br. Pavlán, Mir. Moravec, za SNZS. Bratr náčelník podal informaci o novele předpisu, zvláště pak k návrhu Statutu řádu Zlaté Syrinx a medailí Syrinx 1. a 2. stupně (stříbrná a bronzová). Sbor nositelů Zlaté syrinx (SNZS) s předloženou novelou předpisu souhlasí.

Usnesení 2-5 Vzhledem k neúčasti některých delegovaných činovníků na 5. kmenovém sněmu OS v Kroměříži a na zasedání NOS, v Hrachově rozhodlo NOS takto: v případě, že příslušný pozvaný činovník do 7 dnů před zasedáním neomluví pořadateli svou nepřítomnost, je povinen uhradit příslušné náklady. Přijato: 9-1-2

Usnesení 2-6 Podzimního zasedání VNOS ve Vysokém Mýtě se účastní všichni krajští zpravodajové OS včetně svých zástupců. Přijato: 13-0-0

Usnesení 2-7 Každý člen UNOS má nárok na 1 výtisk Kmenových novin. Distribuci zajistí bratr Žáček. Přijato: 13-0-0

Stručný přehled zpráv z 5. kmenového sněmu je uveden ve vložené Sněmové příloze v tomto čísle.

PŘED KMENOVÝM SNĚMEM

sněm Uherskohradištských -

(Modrá) Na den 16. února 2001 byl svolán sněm OS okresu Uherské Hradiště. Odpoledne toho dne se sešli oldskauti a oldskautky ze všech klubů Hradištska v malé obci Modrá u Uherského Hradiště.

Zahájení sněmu bylo netradiční a velmi originální. Sněm byl zahájen v kostelíku sv. Jana. V Modré se totiž nacházejí archeologicky objevené základy původně iroskotského kostelíka. Jistě není bez

zajímavosti, že tato památka značně předchází dobu příchodu východních misionářů, světců Cyrila a Metoděje v roce 863. Potvrzuje se, že křesťanství, a tím i kultura, přicházely k nám již dříve ze západu. Úsilím mnoha lidí, a jsou mezi nimi zastoupeni i skauti, se podařilo v sousedství původních základů kostelíka vybudovat přesně zrekonstruovaný objekt, celý z kamene, který podle mínění odborníků vypadá tak, jak vypadala původní sakrální stavba. O keltských

misiích nemáme dosud doklady z Čech. Badatelé soudí, že se mohlo jednat o stavby dřevěné, ze kterých se nic nezachovalo. A navíc oddělovala dávnou Bohemii hradba hor od ostatního světa.

Sněm byl zahájen zvukem gongu. Jedna sestra zazpívala několik duchovních písní. Nejvíce se líbila „Ave Maria“. Pak bratr Kovařík (mimo jiné též starosta obce Modré) přítomné seznámil s celou historií tohoto posvátného místa, i s historií stavby nynější repliky kostelíku sv. Jana.

Skautskou hymnou byla tato část sněmu ukončena.

Poté se všichni odebrali do blízké restaurace „Velehrad“, kde ve velmi příjemném prostředí se ihned ujal slova okresní zpravodaj OS br. Liška, který zhodnotil činnost klubu OS a nastínil i program pro období příští. Postupně promluvili i zástupci jednotlivých klubů. Slovo dostali i hosté sněmu, předseda ORJ Uherské Hradiště br. Hrabec a krajský zpravodaj OS bratr Stöhr, kteří přítomné pozdravili jménem nové KRJ Zlín.

Aby nikomu nevyschlo v krku, byla vyhlášena přestávka na občerstvení. Ale nebylo obligátní kafčo, nýbrž opravdové hody, jak je na pohostinném Slovácku zvykem.

Pak se dlouho pokračovalo v debatě. Hlavně o připravovaném sjezdu OS, o spolupráci s mladšími kmeny a vůbec o všem, co oldskauty trápí i blaží.

Okresním zpravodajem se stal opět bratr Liška z OS klubu v Uherském Brodě.

Pozdě večer byl sněm ukončen starými skautskými písničkami. Pak už jen rozchod s vědomím, že tu ještě jsme, a heslem: Junákem jednou - Junákem vždycky.

Vlad. Stöhr

World gazette Mondiale

Vybráno z World gazette Mondial ISGF, ročník 8. číslo 1. březen 2001, a z běžné pošty mezinárodního zpravodaje NOS:

Roční financování činnosti ISGF sestává ze dvou skupin:

1. Provozních nákladů (ročně je schvaluje Světový výbor).
2. „Mezinárodního fondu rozvoje“ (International Development Fund) pro podporu skautingu v ChK a v DK i ISGF.

Kromě toho již dva roky shromažďuje prostředky pro rychlou podporu skautských aktivit nadace „Mezinárodní zastupitelské bratrstvo“ (International Ambassadors Fellowship).

Všechny tyto výdaje bezplatně kontrolují dobrovolní kvalifikovaní účetní.

Pro rok 2001 má ISGF vyrovnaný rozpočet ve výši 4,690.000 belgických franků (BEF) jak na straně příjmů, tak výdajů (při kursu 100 BEF = 85,5 Kč činí tato částka 4,009.950 Kč).

Roční příspěvek národních gild je rozdělen do tří kategorií (66, 44 anebo 22 BEF na člena) – Český kmen OS platí 22 BEF za registrovaného člena.

Příležitostné akce mají předepsány samostatné účastenské poplatky, které se obvykle platí za delegaci (např. na letošní konferenci Evropského regionu ISGF je poplatek 40 EURO na oficiální delegaci o čtyřech členech, kteří na základě zaplacení získají hlasovací právo na tomto setkání). Skutečný počet členů v národní delegaci může být vyšší - náčelnictvo našeho kmene hodlá tentokrát vyslat 12 členů.

Ve světové kanceláři ISGF pracuje jedna síla na plný úvazek a jedna na úvazek částečný.

Vybral a přeložil: Kamzík

Novinky ze Střední Evropy

Na lednovém zasedání v Grossarlu bylo přijato do regionu SE Estonsko.

Jednotlivé počty členů:

Česko má 6.500 členů ve 455 klubech, Polsko 4.600 členů ve 300 kroužcích, Rakousko má 3.100 členů v téměř 100 gildách.

Novinka: Švýcarsko se rozhodlo přistoupit do regionu SE. Zastupovat ho bude "Mungo" Haussamann.

Bud' srdečně vítána, Mungo !

Přeložil: Z.Kolečkář

Výňatek z článku

"Grossarl 2001 -skvělá slavnost"

33. evropského fóra skautských gild v Grossarlu (Rakousko) se v týdnu od 14. do 21. ledna 2001 zúčastnilo cca 360 účastníků. Nejpočetněji bylo zastoupeno Rakousko a Německo.

□ Počty účastníků při 1. uzávěrce byly: Rakousko 134, Německo 65, Dánsko 40, Holandsko a Vel.Británie po 15, Belgie 12, Norsko 10, Švýcarsko, Lucembursko a Francie po 6, Itálie, Švédsko, Česko a Maďarsko po 5, Rumunsko, Finsko a Lichtenštejnsko po 4, Polsko 3 a Slovensko dva.

□ V jednom dopoledni informovali přítomní zástupci světového výboru - předseda Nils Rosenbom (DK) a jeho

zástupkyně Gerda-Maria Pazdera (A) o postavení Mezinárodního společenství skautů a skautek ISGF, které se pozitivně vyvíjí.

□ Poslední přijatou zemí je Saudská Arabie.

□ Po tradičním zahájení a projevech na náměstí vyslechli účastníci slavnostní hudební vystoupení a konal se zahajovací ohňostroj.

□ V kostele členové jednotlivých delegací rozzáli modré svíčky označené vlajkami svých zemí.

□ V dalších dnech se účastníci fóra mohli dle svých zálib zúčastnit nejrůznějších aktivit diskusních, hudebních, turistických i lyžařských, které proběhly ve více než 20 skupinách.

□ Jeden den se konal výlet autobusem, večery byly hudební nebo divadelní, jindy se zástupci jednotlivých rakouských spolkových zemí představili kulturně svými vystoupeními, prezentovali se též Maďaři s propagací připravované červnové Evropské konference.

□ Dalo se také posedět např. v hotelovém sklepě a navazovat skautská přátelství.

□ Příští rok se bude konat již 34. evropské fórum Gild, a to od 19. do 26. ledna 2002, a to opět tradičně v Grossarlu.

Vybral a přeložil: Z.Kolečkář

Z rakouského tisku

□ Rakouský svaz oldskautských gild letos trvá již 50 let. (Referuje Ferry Partsch.)

□ Prvních 5 (3 ve Vídni a 2 v Salzburgu) gild začalo svoji práci zakládajícím sněmem dne 3.3.1951. Tehdy ještě bylo třeba brát ohled na válečné spojence, kteří v Rakousku měli svá vojska. Založení se tedy nesmělo nijak dotknout jejich zájmů.

▫ Oslava 50 let se bude konat od 14. - 17. června 2001 v Almünsteru u jezera Traunsee, spolu se 40. valným sněmem. Na toto setkání budou pozváni také oldskauti z okolních zemí.

Čtyřdenní program je následující:

- Procesí na Boží tělo ve člunech na Traunsee
- Přijetí jedné nové oldskautské gildy s hudbou
- Okružní jízdy oblastí Salzkammergut
- Prohlídka města Wels a návštěva největší ptačí zoo v Evropě
- Různé túry pěšky, po vodě i po železnici
- Oficiální oslava 50. výročí Rakouského svazu oldskautských gild
- Setkání se členy mladých kmenů.

Organizátoři doufají, že toto pozvání nebude bráno jako konkurence setkání oldskautů v Budapešti, jež bezprostředně navazuje.

Vybral: V. Jech, Kamzík

Stručně o Albertě, Kanada

▫ 23. světová konference ISGF se bude konat (jak je nám dobře známo) v Kanadě. ISGF dává jeden z typů k poznání země: Albertu, je to nejzápadnější ze tří prérijních provincií Kanady, plná jezer, zasněžených hor, ledovců, divokých lesů a drsných skal. Nacházejí se zde i zkamenělé pozůstatky dinosaurů.

▫ Alberta má rozlohu 661.185 km² a její nejznámější partií jsou Skalnaté hory v její západní pohraniční oblasti. V této provincii žije něco více než dva miliony obyvatel.

▫ Jejími dvěma nejvýznamnějšími městy jsou Calgary (kde se konalo 15. světové Jamboree v roce 1983) a Edmonton (vzdálený 1193 km od Vancouveru), každé z nich má více než půl milionu obyvatel.

▫ Kdo má přístup na internet, může se podívat na stránky www.isgf2002.com.

Vybral: V. Jech, Kamzík

Z KLUBŮ

ZE SVOJSÍKOVA ODDÍLU

(Bílá Hora) Pražská družina zpravidla koná schůzky v zasedací síni PRJ. Je to ekonomicky výhodné, ale tato suterénní místnost pouze

s okenními vertikálními průhledy nám všem příliš připomíná válečné protiletdecké kryty. Proto bylo velmi příjemné přijmout nabídku 10. střediska Bílá Hora a uspořádat schůzku na verandě jejich kluboven.)

Většina účastníků dorazila na místo srazu o něco později, v centru došlo k dopravní nehodě a tramvaje měly výpadek. Přesun ke klubovně byl jednoduchý, po nanošení stolů a židlí na terasu jsme se usadili ke kávě, čaji a chlebíčkům. Program jsme trochu upravili. Návštěva hrobu Karly Lebedové a položení kytičky byla posunuta na začátek. Pod vedením Madly Kůsové jsme podnikli krátkou procházku na ruzyňský hřbitov. Chvíli jsme v tichosti postáli, chvíli zavzpomínali, „dívčí“ polovina Karličce zazpívala světluškovskou písničku, a položili jsme přinesenou kytičku.

Po návratu jsme si prohlédli právě dokončenou družinovou vlajku. Dohodli jsme, že ji umístíme na pražské radě. Následovalo slavnostní předání dekretů a stužek novým členům naší družiny. Přijati byli: Žofie Sochorová, Věra Janovská a Václav Korecký, omluvili se Míla Moravec a Zdeněk Vykopal. Rádkyně družiny oznámila, že ústřední rada nepotvrdila návrh na členství Julkovi Müllerovi. Součástí oznámení byl jeho příspěvek do předsněmové diskuse, ve kterém mimo jiné požadoval neodkládání valného sněmu na pozdější dobu. Družina reagovala sestavením dopisu k tomuto postupu.

V KOSTELCI

byl založen klub oldskautů

Kdo jsou vlastně oldskauti? Jsou to starší skauti nad 21 let, kteří většinou již přímo nepracují s dětmi, ale zastávají přitom různé funkce ve středisku, jako je hospodář, správce majetku, kronikář, zdravotník a pod. Jsou však nimi i takoví, kteří i přes vyšší věk vedou skautské oddíly nebo mají výchovné funkce ve středisku, a tím jsou s dětmi ve stálém styku. Úloha oldskautů (dále jen OS) ve střediscích, okresních a krajských radách Junáka je rovněž důležitá, navíc pak ti, kteří mají plnou skautskou kvalifikaci, působí jako lektoři v různých skautských kurzech a lesních školách, při závodech jako členové štábu nebo rozhodčí na stanovištích. Jde vesměs o členy s bohatou zkušeností, plynoucí z dlouholeté praxe ve skautském hnutí, činovníky s pěkným vztahem k dětem, kteří mohou mladším vedoucím sloužit jako zdroj, z něhož mohou čerpat podněty ke své práci se skautskou mládeží. Jak je vidět z výčtu jejich aktivit, nejde vůbec o členy odstavené na vedlejší kolej, ba právě naopak. Chtěl bych připomenout, že skautští činovníci vykonávají veškerou práci s dětmi zcela bezplatně, což v dnešní době nebývá zvykem.

A právě tito starší členové se 24. 3. sešli na skautské základně „Lom,“ aby založili svůj klub OS. Přišli nejen registrovaní starší skauti, dosud aktivně pracující ve středisku, ale i bývalí staří skauti z doby před i poválečné. Vůdkyně střediska ses. Drahomíra Paulusová všechny seznámila se současným stavem střediska i jeho perspektivami do budoucna. V živé diskusi byly zodpovězeny četné dotazy starších členů a padly návrhy na nejbližší akce klubu. Jeho předsedou byl zvolen zkušený dlouholetý činovník br. Jar. Šotola - Rolf. V závěru všichni podepsali zakládací

listinu a byly jim předány pamětní listy. Náš klub se tak stává po Dobrušce druhým klubem OS na Rychnovsku. A právě oldskauti z Dobrušky nám nezištně předali při vzájemném setkání své zkušenosti s klubovou činností.

Dne 1. 4. t.r. uspořádal klub první, velmi zdařilou akci, a to poznávací procházku zámeckým parkem, při níž se 17 účastníků seznámilo s historií zámku i anglického parku, se vzácnými dřevinami a chráněnými květinami. Průvodci byli zámecký zahradník pan Janeček a pracovnice správy zámku paní Zářecká. Pro velký úspěch to určitě nebyla poslední akce svého druhu.

*Vladimír Sosna
vých. zpr. stř. a člen klubu OS*

104. KLUB OS KOLÍN

(Kolín) Původ tohoto klubu je v roce 1968, kdy již tehdy měl 50 členů. Po obnovení v roce 1990 se v něm soustředili jak tehdejší bývalí členové, tak i skauti a skautky z oddílů, které se neobnovily. Z dnešních asi 50 členů se na pravidelných měsíčních schůzkách v klubovně na Kalcovce schází asi 35. Každou schůzku připravuje rada klubu, kde se řeší veškeré záležitosti klubu. Programem schůzky jsou informace, zábava, poučení, zpěv, káva, slavení kulatých výročí a vzájemná výměna rad a zkušeností (o přestávce to jenom hučí). Před lety náš klub inicioval manifestační shromáždění u pomníku TGM k výročí 7. března a 28. října, dnes se těchto setkání účastní i město, okres, Sokolové, Kmochova hudba i občané. Mimořádně má klub svoji schůzku v červnu u své chaty ve Veletově (tam též noví členové a členky skládají slib), v prosinci pak v klubovně ORJ zakončujeme rok „mikulášskou“. Zveme mezi nás členy jiných klubů Kolínska i okresu, pravidelně mezi nás zavítá početná

delegace oldů z Kutné Hory, s nimiž udržujeme pravidelný styk, např. na jejich reminiscencích v květnu a prosinci, a též při jiných společných akcích. Několik dosud statných jedinců pomáhá udržovat chatu a vypomáhá při táboření chlapeckého oddílu.

Členstvo klubu je rozděleno do několika družin s názvy dřívějších oddílů, avšak hlavní „vyřádní se“ členů je v zájmových skupinách: v zájmové družině „Přátelský kruh“ a pěvecko-hudebním sboru.

V Přátelském kruhu, založeném v roce 1998 sestrou Beránkovou - Kiwi, se schází pravidelně jednou týdně asi 10 skautek a zabývají se ručními pracemi, drháním, šitím, tkaním, batikou, keramikou, kraslicemi, zhotovováním dárků, např. pro Jamboree obálky s dárky, známky pro postižené děti, bačkůrky pro děti ve Znojmě, příspěvky na humanitární akce, účastní se společně divadel, výstav a exkurzí, vyměňují si rady a recepty, přičinily se o úspěch výstavy k výročí založení skautingu v Kolíně, vedou si zajímavou kroniku. Při tom se podílí na činnosti celého klubu, některé mají funkce i v radě klubu nebo střediska, a jsou tedy v klubovně až 3x týdně.

Pěvecko - hudební soubor vznikl v roce 1996 a postupně narůstal, takže dnes má asi 22 členů a členek, a to i z jiných klubů kolínských, jedna členka dojíždí až z Nymburska. Sbor, v němž je 7 kytar a jedna basa, vede bratr Král, zásobuje sbor novými písněmi a instruuje sbor hudebníků. Ve zpěvníku máme již asi 70 písní skautských, lidových, národních i trampských. Sbor se schází 2-3x měsíčně a předvádí se při mnoha příležitostech během roku, např. při každoroční skautské okresní akademii, při zasedání družiny OS, při setkávání v Kutné Hoře, u oldů v Sadské, na schůzích Baráčníků, na mikulášské, při

táboráku ve Veletově a podobně. V současné době sbor nacvičuje českou verzi mezinárodní hymny ISFG od Vl. Růžičky, a má pořídit její nahrávku.

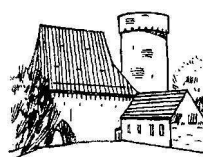
Budoucnost klubů různou nemá, průměrný věk členů je 76 roků a přísun mladších ročníků není, generační rozdíl je veliký. Ve středisku se tento problém vyřešil tím, že v roce 1997 byl založen druhý klub č. 485 Havrani, v němž se soustředí skauti z bývalého vedení chlapeckého oddílu a postupně do něj vstupují dospívající roveři, kteří zůstávají s oddílem spjati. Jejich zájmy se pochopitelně liší od staré generace, sportují, „turistují“ a v době tábora pomáhají při vedení.

Příslušníci 104. klubu mají sice mnoho připomínek, výhrad a kritiky k současným poměrům v Junáku (odchod starostky a jiných, rozkol mezi skauty, opětovné zastřešování s Pionýrem) a trápí je otázky finančního rázu (zvyšování registrace, nájmu klubovny, trestání za neodebrání vnučovaného tisku), nehodlají se však svých aktivit a vzájemného styku vzdát a zůstanou svému slibu věrni.

M. Strnad - Miki

139. KLUB OS TÁBOR

pomáhá a baví se

(Tábor) První čtvrtletí tohoto roku začalo tradiční uzlovací regatou, kterou náš klub organizuje pro děti již pátý rok. Zdá se ale, že zájem o umění vázání uzlů je stále menší, i přes úsilí všech oldů, kteří se na organizaci regaty podílejí. Radost jsme ovšem měli z nového rekordu, M. Jalovecký překonal své loňské vítězství časem 0, 28' 36".

Na výzvu zahraniční zpravodajky ses. Jungmannové v prosincovém Skautingu jsme nabídli zhotovení dárků pro delegáty Evropské skautské konference v Praze.

Vzhledem k rozhodnutí, že budou dárky jednotné (malované hrnečky) byla naše nabídka po dohodě nasměrována k uspořádání „bazaru“, jehož výtěžek půjde na charitní účely. Náš rukodělný „babinec“ zhotovil již velký počet upomínkových drobností - od vyšívaných jehelniců přes přívěsky se skautskou lilí, po vyšívané a paličkované skautské motivy. Na mou výzvu se k nám připojili i Strakoničtí a přidali nám malované dlaždice a dřevěné placky s logem konference. Věříme, že vše půjde dobře na odbyt.

Některé sestry zaujal pořad v televizi o nemocnici v Ústí nad Labem, kde dětem vysvětlují na modelu panáka postup lékařského zákroku, který dítě podstupuje. Jde o mezinárodní projekt norského Kiwanis klubu, přivezený v roce 1994 z Austrálie. Navázali jsme s nemocnicí kontakt, náš zájem uvítali a zaslali materiál asi na 300 kusů panáků. V současnosti tady všechny sestry vládnoucí šicím strojem sešívají panáky. Ostatní budou obracet a žehlit. Některé iniciativní sestry se rozhodly, že ušijí ještě i šatičky. Protože jde o akci rozsáhlou, a netermínovanou, budeme mít co dělat asi celý rok. Nechtěl by se připojit i „babinec“ z jiného OS klubu? Nabízíme kontakt.

Když jsme v roce 1999 slavili v Táboře 80. výročí vzniku skautského hnutí, nepodařilo se vydat zamyšlený almanach. ORJ tenkrát rozhodla, že alespoň jednotlivá střediska zpracují svou historii, která bude vydávána jako příloha k zápisům z ORJ. Podařilo se tak shromáždit historii všech 14 středisek, ač již některá zanikla. Nejrozsáhlejší, a nejstarší, jsou právě střediska CHK a DK v Táboře, jejichž historii jsme zpracovali právě my, oldskauti.

Historická komise našeho klubu již v letech 90 - 92 zpracovala Kroniku skautského hnutí v Táboře, začali jsme tedy na výzvu

HK ÚRJ v této práci jen pokračovat. V současnosti máme zpracovanou podrobnou historii celého dalšího desetiletí.

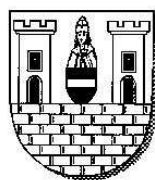
V letošním roce také vyšla „Kniha o městě Táboře“, kde je historie tábořského skautského hnutí, sepsaná br. Jaromírem Šimkem (Johnym).

Nyní nás čeká táborák na sv. Jiří, kterým otevíráme naše turistické výpravy.

HAJOS

68. KLUB OS ROKYCANY

Z deníku Rokycansko

68. klub OS v Rokycanech konal ojedinělou výstavu svého člena, Františka Bařky. Sběratel pohlednic, s nimiž se denně seznamujete v našem deníku, přichystal expozici ze svých sbírek, konala se ve velkém sále na Skautské louce. K vidění byly již publikované snímky, ale také neotištěné pohlednice.

(hav)

151. KLUB OS ČESKÁLÍPA

Oldskauti do muzea ještě stále nepatří, ale Českolipští se tam zúčastňují mnoha různých vlastivědných a přírodopisných přednášek, pořádaných Klubem přátel muzea. Společně se setkávají při oslavách historických událostí. Z takové spolupráce mají jistě prospěch obě složky. Škoda jen, že získávat pro tuto činnost mladší skauty a skautky se ještě plně nedaří.

Sir

KUTNOHORŠTÍ OLDSKAUTI

na naučné stezce

(Kutná Hora) Téměř tři desítky oldskautů a jejich hostů se ve středu odpoledne setkaly v kostele svatého Vavřince na

Kaňku. Po prohlídce historické stavby následovala vycházka po naučné stezce. „Prošli jsme všechna zákoutí kostela. Velmi zajímavé jsou varhany, které jsou funkční,“ poznamenal jeden z organizátorů akce Zdeněk Šlejtr. Kaňkovský kostel je, podle jeho vyjádření, lákal především tím, že je v rekonstrukci a momentálně neslouží věřícím i ostatním návštěvníkům.

Po ukončení prohlídky následovala vycházka oldskautů a jejich hostů po naučné stezce. Šli jsme po kalvárii až k smírčímu kříži. Chceme se na Kaňk podívat už s ohledem na spojitost s kontaminací spodních vod. Skaut je ochránce přírody a cenných výtvarů lidských, proto jsme také uspořádali návštěvu této lokality. (*List Kutnohorsko*)

dodal Šlejtr.

Dobrá nálada

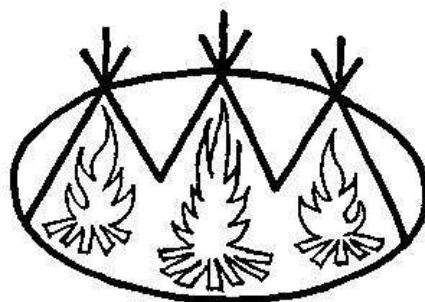
panovala na tradičním povánočním setkání oldskautů, které se uskutečnilo ve středu odpoledne ve skautské klubovně na kutnohorské Uhelné ulici. V útulné místnosti se sešlo téměř padesát oldskautů nejen místních, ale i z Kolína, Čáslavi, Kouřimi, Světlé nad Sázavou a dalších míst. Společně si zazpívali trampské písně, hráli na kytary. Nechybělo ani občerstvení. „Také si povídáme o novinkách, které se udály. Vidáme se totiž jen jednou ročně,“ doplnila vedoucí kutnohorských oldskautů.

Olga Trajhanová.

ZAMYŠLENÍ

o skautingu, skautování a skautství
Nedávno vyšla velmi pěkná útlá skautská publikace „Úvahy o skautingu, skautování a skautství“ od skauta, Ladislava Ruska, Šamana. Není pouze plná pěkných obrázků, jak jeho tvorbu známe, je plná moudrých myšlenek, takových, které bychom chtěli také takto vyjádřit, ale neumíme to tak

pěkně, a o které se s vámi, s jeho svolením chci podělit.

ELITA ?

Vychovává skauting elitu? - Ano, mělo by to být jedním z cílů našeho hnutí. Naneštěstí jsme k tomu neměli dost času. Komunistická a předtím kratší nacistická perzekuce skautingu způsobily, že se u nás začínalo vždy jakoby od nuly - především scházely celé generace dobrých vůdců - a jsme pořád ještě tak trochu ve stádiu budování budoucí úrovně skautského hnutí.

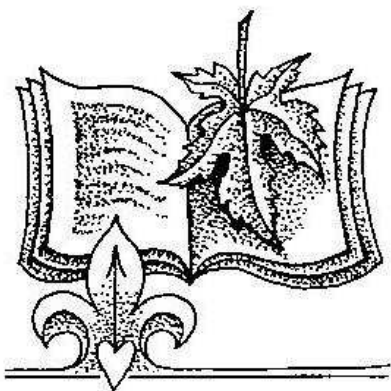
Například v USA, kde se bez přerušení devadesát let skautsky pracuje i žije, vychoval skauting celou řadu „elit“, lidí, kteří potvrzují hodnotu skautství celým svým životem i dílem: jsou mezi nimi prezidenti i astronauté. A odznak „Orlího skauta“ (Eagle scout) platí jako uznávané doporučení; např. i v armádě, nositel „Orlího skauta“ má u některých útvarů zaručen okamžitě hodnostní stupeň, který jej odlišuje od průměru! Nebojme se tedy otevřeně se hlásit k náročnému úkolu, který by měl být naší pýchou: ano, chceme vychovávat elitu národa, lidí, kteří budou národu navýsost prospěšní!

TRADICE SKAUTINGU

Tradice skautingu za necelé století jeho existence nepřetržitě narůstaly ve světě a navzdory létům perzekuce, i u nás. Vytvářejí dnes už skutečné historické i duchovní bohatství.

Neměla by být zapomenuta žádná

osobnost, která se, nějak zasloužila o existenci, rozvoj i prohlubování našeho skautingu. Jednou bude snad vytvořen jakýsi slovník (WHO'S WHO) osobností světového i našeho skautingu, budou tam jména nejlepších náčelníků i starostů, skautských spisovatelů, umělců i zasloužilých veřejných činitelů. Bude to inspirace i opora budoucím generacím skautů a skautek, bude to důkaz, že hnutí má kořeny i mízu, že má mnohostrannou, košatou korunu a bohaté, životodárné plody!

ZAVAZUJÍCÍ DAR

Mám mnoho známých, jak už to bývá u lidí, které profese přiváděla k častému veřejnému vystupování. I po jedenácti letech, co jsem už v důchodu, dostávám se do častého styku s lidmi a většina z nich ví o mých skautských aktivitách - vždyť je dávám najevo jak vystavovanou grafikou, tak některými publikacemi. Ti z mých známých, kteří sami v mládí prošli - byť jen krátce a dočasně - skautskou výchovou, berou tuto moji „zvláštnost“ s porozuměním, někteří snad i se závistí: jak to, že si tento 74 letý kolega nebo přítel uchoval tak „mladistvé“ zájmy? A kde na to ještě bere čas, vždyť po šedesátce se dny i týdny nápadně zkracují, po sedmdesátce čas přímo tristně běží... Však tento pocit zná i mnoho z vás, kteří toto čtete...

Ale mnoho ostatních, když mne někdy slyší se zaujetím hovořit o skautingu i o jeho dnešních problémech, se podivuje, zdvihají obočí s ironickým úsměškem: Přestárlý skautík? Nějaký případ opožděné puberty? Projev infantilility, nějaké podivínství?

Takto soudí i ti, kteří neměli to štěstí poznat aspoň něco z onoho vzácného daru, jakým je - přesněji jakým může být - správně pochopený, důsledně aplikovaný, celoživotně přijímaný dar skautingu.

Přiznejme si: ani mezi námi, kteří jsme organizováni v Junáku nebo některé z menších bratrských organizací, nejsou všichni bratři a sestry svým skautováním prorostlí až do hloubky, řekl bych obrazně až do dřene, až do dna svého lidství. Nelze se tomu divit, vždyť těch plně svobodných let, v nichž bylo možno opravdu naplno žít skautskými aktivitami a veřejně se ke skautingu hlásit, bylo tak málo, pramálo! Ostatně, i ti, kteří prožili jen jakýsi „praktický“, tj. na táboření, výpravy a schůzky v klubovně omezený program (na který mají většinou pěkné vzpomínky), jsou ke skautingu až do konce svých dní čímsi přitahováni; kouzlo skautingu, i když jen toho „praktického“ skautování, je veliké.

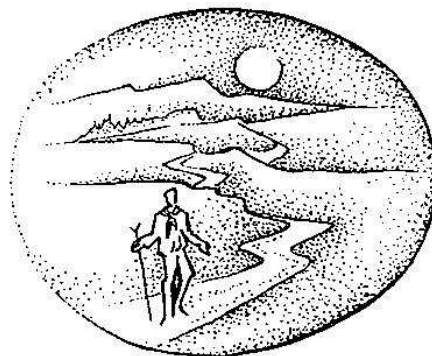
Ale nadepsal jsem nad tyto úvahy dvě slova: ZAVAZUJÍCÍ DAR. Ano, pro ty z nás, kteří jsme svůj skautský Slib neodříkali kdysi jen jako zajímavou rituální formuli, podbarvenou září táboráku, pro ty z nás, kteří Slib pronášeli s plným vědomím jeho celoživotní závaznosti, pro ty z nás, kteří jsme stejně upřímně pronášeli i Slib činovnícký, pro takové z nás je skauting zavazujícím darem.

Darem: to znamená, že jsme pochopili i přijali trvale za své, že skauting může nejen zkrášlit a obohatit, ale i prohloubit a také povýšit život na mistrovské dílo - tak, jak

to určitě zamýšlel - i přikázal - Ten, který je Dárce všeho života.

Myslím, že právě jsem vyslovil tu nehlubší podstatu věci, podstatu i tenor (smysl) všech výchovných a především sebevýchovných záměrů skautingu. Skaut je ten, a jen ten, kdo chápe nesmírnou cenu života (vlastního i kteréhokoliv jiného!), kdo tuší jeho hluboký a zavazující smysl (byť tento smysl spíš tušíme srdcem, než chápeme nedostatečným lidským rozumem). Skaut je ten, kdo všemi svými silami i schopnostmi, které mu byly dány, slouží životu jeho ochraně, jeho udržení ve stále kritičtějších podmínkách moderní civilizace, jeho zdokonalování, prohlubování, obohacování (věřím, že slovo „obohacování“ nevyvolá v žádném skautu či skautce představu hmotného majetku - navzdory smutnému faktu, že u některých činovníků právě jen to hmotné je předmětem většiny jejich „skautských“ starostí a jednání...).

Když se, jak jsem to v úvodu těchto úvah napsal, někteří naši známí z řad ne-skautů se ironicky usmívají nad našim zaujetím, když se podivují, jak můžeme v dnešní, tak sobecké a pragmatické době „ztrácet čas“, je to většinou jen proto, že jim vlastně nelze - ani v mnohahodinové debatě - vysvětlit to nejzávažnější, oč zde jde. Vysvětlit, že vůbec nejde o skautský kroj, v němž nás náhodně spatří při nějakém srazu nebo veřejné slavnosti; že nejde o odznáček s lilí na klopě, ani o atraktivní razítka, která někdy dekorují naši skautskou korespondenci... Museli by sami aspoň nějaký čas prožívat družnost u večerních ohňů, kouzlo nočních hlídek pod zářivými nebeskými světly, museli by poznat účinnost bratrské pomoci a spolehlivost skautského slova. Museli by s námi procítit slova skautské hymny a s pohnutím sami zazpívat „...před námi pouť vede k Cíli...“

Ano, celý skauting je radostná skautská pouť, skautské putování životem. A já si celým srdcem přeji, aby toto pochopili nejen naši ne-skautští přátelé a známí, jimž musíme promíjet nepochopení i nějaké jejich ironické poznámky a úsměšky, ale hlavně ti, kteří přebírají od nás štafetový kolík skautingu. Hlavně kéž by to pochopili oni mladší činovníci, kteří se sice aktivně přihlásili ke „skautování“, ale kteří se dosud nepokusili rozvázat onu atraktivní stuhu na balíčku, v němž se skrývá skutečný **dar opravdového skautství**. Žel, pro tak mnohé zůstává závazný dar skautingu zcela nepochopen.

*Ladislav Rusek - Šaman
Psáno v Olomouci 17. 3. 2001*

MUSÍME „JÍT S DOBOU“ ?

Často slyšíme od mladší generace: „Je jiná doba, musíme i skauting přizpůsobit a měnit; vy staří jste neschopni reagovat na nové, moderní podmínky; my chceme mnohé zcela změnit...“ atd. atd.

Jistě - mnohé, velmi mnohé se změnilo, ale zdaleka ne všechno k lepšímu. Nebudu zde lamentovat, ale objektivní soud mnoha rozumných lidí, i vědců (ekologů, sociologů, lékařů, psychologů atd.) to potvrzuje. Liberální (či spíše pseudo-liberální) uvolnění mravů, zcela změněná stupnice hodnot (na prvních místech je dnes majetek, moc, požitky) vede rychle

společnost k rozkladu a k pravděpodobné budoucí katastrofě...

Zde chci jen zcela krátce, ale s vážou dlouholetého pedagoga říci: heslo „jít s dobou“ je velmi ošidné! Naopak, právě skauting by měl hledat cesty, jak některým „novým“ rozkladným trendům účinně čelit. A na nás starších leží nelehké břemeno rozeznávat chybné kroky, upozorňovat na pochybenost i škodlivost některých zaváděných změn v hnutí. Nesmíme se bát říkat to nahlas - ustoupíme-li ze zásadních požadavků mravních, jak je nesmlouvavě vytyčuje náš Zákon, pak přistupujeme na rychlou likvidaci opravdového skautingu, byť by navenek dále fungoval jakýsi spolek mládeže, občas (a neochotně) ještě oblékající skautskou košili a šátek...

Nerezignujme, bratři a sestry! Vidíme-li někde neskautské projevy a změny, říkejme to nahlas!

*Ladislav Rusek - Šaman
Psáno v Olomouci 18. 3. 2001*

PÁR MOUDRÝCH SLOV

aneb když dědek ... vypráví

Vážení a milí účastníci kmenového sněmu. Bratr Gog mne požádal, abych si připravil pár „moudrých slov“ pro sněm. Původně jsem myslel, že je budu moci sám pronést. Ale život chtěl jinak, a tak vám je podávám písemně. Taková žádost je věc velice ošemetná. Někomu to budou „moudrá slova“, jiný řekne „dědek kecá“. Oba mohou mít pravdu, podle jejich přístupu k oldskautingu. Skautské myšlenky sloužím již 81 let a jsem už devadesátiletý dědek. Prožil jsem zlatý věk českého, Svojsíkova skautingu, jeho první likvidaci poplatnou agrární straně a Národnímu souručenství. Dnes prožívám deformaci skautingu manažerizmem s oklešťováním skautského výchovného systému.

Mám ke všem přítomným velkou prosbu. Pomáhejte dětem! Zní to jako moderní

slogan. Mimo skautování může mít taková pomoc mnoho možností a forem, např. v občanských iniciativách pozornost hnutí proti šikanování dětí, podpora hnutí pro omezení užívání drog a alkoholu nebo pro omezení agresivity mladistvých, či pomoc opuštěným a postiženým dětem. Však některé kluby právě v těchto oblastech významně působí. Je zapotřebí vrátit smysl slovům jako je vlast, národ, národní kultura, domov, úcta ke státní vlajce a ostatním symbolům. Vždyť pojem domova nám připomínají počáteční slova naší hymny „Kde domov můj“. Nemá cenu zvedat výstražně prst, jako se to často děje, ale vytrvale a houževnatě pomáhat. Jsem optimista, jádro našich mladých není špatné, ale často při hledání správné cesty tápou a právě zde jim pomáhejme, ani ne tak svými radami, jako spíše dobrým příkladem. Ve své příručce „Táboření“ roku 1936 jsem napsal: Buduj sebe, buduj dobro, buduj lásku. To je krédo skautské filozofie“. A je to i náplní oldskautského životního stylu. Jednejme tak, aby dobro, porozumění a láska k druhým v nás zvítězila. O to prosím nás všechny a končím slovy „Sursum corda“ „vzhůru srdce“, nebo ještě lépe „vzhůru statečná srdce“. Všem tisknu levici

*V Boru u Suchdola
Váš Mirko Vosátka - Grizzly*

GRAMATIKA PRO SKAUTY (11)

Živý jazyk je ovlivňován různými okolnostmi. Dnešní příspěvek je vlastně vzpomínkou na dobu nedávno minulého „temna“. Za totality se všechno měřilo tak zvaným třídním pohledem. Dokonce i někteří pravověrní marxisté tvrdili, že i jazyk se vyvíjel dle třídních hledisek. Tento nesmyslný pohled však ani v socialismu dlouho nevydržel. Cílevědomé ovlivňování jazyka však bylo silné a s mnohými jeho důsledky se setkáváme ještě dnes – 10 roků po změně společenského zřízení.

Ateistický útok proti všemu, co v jazyku připomínalo křesťanství, byl velmi cílevědomý. Samotný letopočtový údaj „po Kristu“ musel ustoupit „našemu letopočtu.“ V místopise byli odstraněni všichni svatí. Liptovský Svatý Martin, Mikuláš, Jan a ostatní museli odejít z rozkazu režimu, kterému nebylo nic svaté. Dokonce i v národní písni musel zpěvák změnit text. V socialismu se přece nemohlo zpívat, že někdo šel z Hradiště z požehnaní.

Slovo skauting a jeho příbuzenstvo bylo vymýceno. Skautský původ byl zatajován a znamenal nežádoucí kádrovou skvrnu. Na příklad o Rösslerovi-Ořovském, prvním českém členu mezinárodního olympijského výboru, se nesmělo uvádět, že byl skautem. Totéž platilo i o Wolkrovi, Sochorovi a dalších. Totalita skončila, ale toto utajování přetrvává dodnes.

I pozdravy jsou poznamenány vývojem společnosti. Všeobecné rozšíření pozdravu „Ahoj“, bylo příčinou, proč se jedna zpravodajská služba domnívala, že u nás žijí samí námořníci. Někteří naši básníci hlásali „čest práci, která dobro plodí“, považovali práci „za modlitbu rukou“. Totalita zavedla jediný pozdrav „Čest

práci“. Takto zdravít při setkání v hospodě či na záchodě mohlo být spíš důvodem k veselí než oceněním významu práce.

V oslovování museli zmizet „páni a dámy“. Všichni byli soudruzi. Konferenciér Dvořák v pořadu „Zpívá celá rodina“ byl povinen oslovovat devadesátiletou stařenku „soudružko“. Dětičky v mateřských školách přišly o své „tety“ a dostaly „soušku učitelku“. Snad jen zahrádkáři si udrželi oslovení „příteli“. Slovo „soudruh“ bylo tak zprofanováno, že ani dnešní sociální demokrati (jejichž strana se o rozšíření tohoto oslovení významně zasloužila) už s ním nechtějí mít nic společného.

A tak se nám zase mnohé vrací; vracejí se dámy a pánové, vrací se i skautské oslovení „sestro, bratře“. Mělo by patřit k běžné praxi, nemělo by chybět při našem vzájemném styku. Skaut je přece zdvořilý a takové oslovení, které není jen prázdným slovem, ke zdvořilosti patří.

Sir

ZPĚVEM K SRDCI,

srdcem k vlasti. (1)

říkávali naši předkové. V současné době však mládež nejen málo čte, ale i málo zpívá. Myslíte si, že oldskauti se nemohou naučit písním současným? Myslíte si, že mladé generaci se nezalíbí žádná stará skautská písnička? Mezi oblíbené

písně táborových ohňů patřovala Nikdo nemá zdání, zpívaná na nápěv lidové písně Nemelem, nemelem.

(: Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání, co je to skautování. :)

Refr.

Na táboře je to prima,
i když je ti v noci zima.

(: Když se slunko k spánku,

když se slunko k spánku
ukládá do červánků. :)

Refr.

Řeka hučí svoji píseň,
ze mne padá všechna tíseň.

(: A když vatra vzplane,
a když vatra vzplane,
každý junák povstane. :)

Refr.

Ruku svoji k slibu zvedá,
národu že zemřít nedá.

(: Potom v kruh se chytmem,
potom v kruh se chytmem,
jedním hlasem vzkřiknem. :)

Refr.

V jednotě je naše síla,
důvěřuj nám, vlasti milá !

RŮZNÉ

NEZAPOMENEME

Dne 9. 4. 2001 by se naše sestra Albína Tesařová - Akelína - dožila devadesáti let. Osud ale rozhodl jinak a srdce naší milé Akelíny dotlouklo 24. 2. 2001.

Akelína začala vést smečku hned po válce, s ní jezdila na tábory a plně se jí věnovala. V roce 1946 se stala frekventantkou LŠ a po absolutoriu ILŠ již pracovala také jako instruktorka na LŠ.

Po vzkříšení Junáka v roce 1968 již smečku vlčat nevedla, ale pomáhala všude tam, kde bylo zapotřebí, hlavně pak jako výborná kuchařka jak na vlčáckých, tak na dívčích táborech.

Po obnově Junáka v roce 1989 se stala členkou klubu OS 6. střediska v Hradci Králové - Na Rybárně.

Laskavá, námi ctěná a milovaná sedávala vždy na stejném místě. Na naší poslední schůzce 5. 3. 2001 jsme na její místo položili dvě tmavé růže, rozsvítili svíci a naší milé Akelíně věnovali tichou vzpomínku.

Vryla se hluboko do našich srdcí a nikdy na ní nezapomeneme!

*Oldskauti 6. střediska
Hradec Králové - Na Rybárně.*

Z Kolínského tisku

Skautští seniori zakončili LŠ.

Osmapadesátiletá Markéta Kuprová a její manžel Jaromír Kupr ukončili písemným testem skautskou Lesní školu verdiktem prospěli.

S režimem vynucenými přestávkami se Jaromír Kupr věnuje skautingu od pětáctýřicátého roku, jeho manželka se přidala v osmašedesátém, když už do oddílu docházely obě jejich děti.

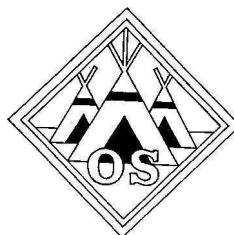
„Lesní škola je určena činovníkům, kteří mají vůdcovské zkoušky,“ přibližuje dlouholetý kapitán přístavu kolínských vodních skautů. Součástí školy je i kapitánská zkouška, což je specialita vodních skautů, učící pravidla chování se na vodě.

„Suchozemskou Lesní školu jsme absolvovali vloni, ale když jsme u těch vodáků, toužili jsme si udělat i vodáckou,“ vysvětluje Kuprovi a zdůvodňuje: Chtěli jsme ukázat těm mladším, že i v tomto věku lze školu absolvovat. Je pravdou, že to učení je už těžší, ale zase můžeme čerpat z dlouholeté praxe.“ Letní část školy se odbývala na Vranovské přehradě, kde se kromě seniorů školili i mladí kadeti.

LESNÍ ŠKOLA OS

chystá mimořádnou akci, zimní běh

Mnozí seniori projevují zájem o konání lesní školy v zimním klidovém období, kdy nemusí pečovat o své zahrádky. Vedení školy kmene OS se proto rozhodlo zjistit zájem o tuto formu. Škola

doposud zajišťovala, pro zájemce z řad členů a činovníků kmene program věnovaný výhradně vlastní oldskautské problematice tak řečeného „svého věku“ a vedení klubů případně, i činovníků mladých kmenů. Záměrem nové nabídky zařadit do programu školy druhou část, kde by si zájemci mohli prohloubit své znalosti ve správních, organizačních a hospodářských činnostech, které vykonávají ve prospěch celého hnutí ve střediscích a vyšších organizačních jednotkách. Škola také zvažuje mimo tyto programy připravit zájmovou výuku spojenou s projektem „skautská paměť“, tedy v oblasti péče o historii klubů i celého hnutí, jejího vyhledávání a ukládání. Program bude rozložen do tří oddělených setkání, na podzimní a jarní víkend a zimní týdenní setkání. Všechny části se uskuteční v pevných zařízeních, které zajistí příznivé prostředí s ohledem na věk účastníků.

HYMNA ISGF

Hymna ISGF byla přijata na 21. světové konferenci IFOFSAG / ISGF v roce 1996 (30.6. až 5.7.) v Montegrottu Itálie Tato konference přijala také změnu původního názvu

IFOFSAG na ISGF. Hymna je výsledkem soutěže, vypsané světovým komitétem IFOFSAG v roce 1995. Autorem je Shoene Prince z Austrálie. Původní text je anglický se dvěma slokami a společným refrémem.

Následně bylo zpracováno francouzské oficiální znění a byly vyzvány národní členské organizace ISGF k vytvoření vlastních národních verzí, odpovídající původnímu anglickému originálu.

Hlavními autory českého překladu jsou bratři Kolečkář z Brna a Slavíček z Karlových Varů. Formování českého znění hymny se zúčastnila řada členů kmene OS: ♦ Ses. Jiřina Šetková z Prahy ♦ br. František Bobek, Yankee z Nymburka ♦ br. Jiří Kopecký, Kope z Kolína ♦ br. Jaromír Kupr, Anděl z Kolína ♦ br. Zdenek Hejkrník z Příbrami ♦ p. Vladimír Růžička z Lázní u Přerova.

České pojetí hymny bylo předmětem pozornosti a pěveckých zkoušek na řadě akcí OS - na schůzích klubů, na kmenové poradě OS, na Lesní škole OS a pod. Konečné znění doporučili frekventanti LŠ OS v srpnu 2000 na Červeném Hrádku. To bylo přijato následně i užším náčelnictvem v září 2000 ve Vyškově.

České znění hymny není překladem, ale zpěvnou verzí, vystihující smysl originálního textu. Anglický originál má 2 sloky - česká verze má 4 sloky: Prvé dvě sloky jsou oficiální českou verzí mezinárodní hymny ISGF, třetí a čtvrtá sloka jsou českým národním dodatkem, příležitostně užívaným při oldskautských akcích.

KMENOVÉ NOVINY OS □ Občasník kmene dospělých. Příspěvky zasílejte na adresu:
Ústředí Junáka - KMENOVÉ NOVINY, Praha 1, Senovážné nám. 24 116 47 nebo
 Ing. Jiří Žáček, Praha 13 - Jihozápadní Město, Vackova 1551 155 00
 Technická úprava: Vladimír Sýkora. Tisk a distribuci zajišťuje Distribuční a tiskové centrum

Neprodejně, určeno pouze pro potřebu klubů OS.